

Huzur-i Enver kelimeyi şehadet ve Fatıha suresinden sonra şöyle dedi: Bu gün bahsedeceğim sahabelerden ilki, Ensardan hz. Sabit bin Halid'dir. Bedir ve Uhud gazvelerine katılmıştı. Yemame savaşına da katıldı ve şehit oldu.

Hz. Abdullah bin Urfata bir diğer sahabedir. Hz. Cafer bin Ebi Talib ile birlikte Habeşistan'a hicret etti ve Bedir gazvesine de katıldı.

Bir başka sahabe hz. Utbe bin Abdullah'tır. Ukbe biatine ve Bedir gazvesine katılmıştı.

Hz. Kays bin ebi Sa'sa Ensardan bir sahabedir. Kendisi 70 Ensar ile birlikte Ukbe biatine katılmıştı. Bedir ve Uhud gazvelerine de katılma şerefine erdi. Hz. Resulullah (sav) ordu ile birlikte Bedir gazvesi için yola çıkarak Medine'nin dışında Büyüt-üs Sukya adlı yerde durdu. Peygamber Efendimiz (sav) ile birlikte gazveye katılma arzusuyla gelmiş olan küçük yaştaki gençleri geri gönderdi. Sukya'dan yol çıkarken hz. Resulullah (sav) hz. Kays bin ebi Sa'sa'yı Müslümanları saymakla görevlendirdi. Hz. Kays sayıp da hz. Resulullah'a (sav) sayının 313 olduğunu söylediğinde Peygamber Efendimiz (sav) sevindi ve Talut'un beraberindekilerin sayısı da aynı idi, buyurdu. Yine hz. Resulullah (sav) saka'nın komutanlığını ona vermişti. Saka, orduyu korumak için arkadan gelen takıma denilir. Bir keresinde o, Peygamber Efendimize (sav), ben ne kadar sürede Kuran-ı Kerim'i hatmedeyim, diye sordu. Peygamber Efendimiz (sav), on beş gecede, buyurdu. Hz. Kays, ben kendimde daha fazla yapma gücü görüyorum, diye arzetti. Bunun üzerine Peygamber Efendimiz (sav), bir cumadan gelecek cumaya kadar tamamla, buyurdu. Hz. Kays, ben bundan da fazla yapabilirim, dedi. Daha sonra o, uzun müddet bu şekilde Kuran okumaya devam etti. Nihayet kendisi yaşlanıp gözleri ağırlaştığında on beş gecede hatmetmeye başladı. O zaman derdi ki, keşke ben hz. Resulullah'ın (sav) söylediğini kabul etseydim.

Bir diğ er sahabe olan Hz. Ubeyde bin Haris, Hz. Resul ullah'ın (sav) yakın akrabalarındandı. Kendisi ilk iman edenlere dahildi. Peygamber Efendimizin (sav) Dar-ı Erkam'a girmesinden önce iman etmişti. Hz. Ubeyde'nin, Peygamber Efendimizin (sav) nezdinde özel bir değeri vardı. Kendisi, Ben  Abdi Menaf'ın liderlerinden idi. Hz. Ubeyde, kardeşleri Hz. Tufeyl bin Haris ve Hz. Hüseyin bin Haris ile birlikte Medine'ye hicret etti. Hz. Resul ullah (sav), Hz. Ubeyde bin Haris ve Hz. Ömür bin Elhammam arasında muvahat (dini kardeşlik) kurdu. Her ikisi de Bedir gazvesinde şehit oldu. Hicretten sekiz ay sonra Peygamber Efendimiz (sav) Hz. Ubeyde bin Haris'i altmış yahut seksen atlı birlikte gönderdi. Peygamber Efendimiz (sav) Hz. Ubeyde için beyaz renkli bir sancak verdi, o sancağı Hz. Mastah bin Esase taşıdı. Bu seferin gayesi, Kureyş'in bir ticaret kafilesini durdurmaktı. Kureyş kafilesinin lideri Ebu Süfyan idi ve o kafilede 200 kişi vardı. Sahabeler Rabık vadisinde kafileye yetişti. İki taraf arasında ok atmak dışında bir karşılaşma olmadı ve savaş için düzenli bir saf düzeni de alınmadı. Müslümanlar tarafından ilk oku atan Hz. Saad bin Ebi Vakkas idi ve o ok İslam tarafından atılan ilk ok idi. Hz. Ubeyde bin Haris'in komutasında, İslam'ın bu ikinci akını idi.

Hız. Ubeyde bin Haris, Bedir gazvesinde Müslümanların tarafından Velid bin Utbe ile teke tek çarpıştı. Kuran-ı Kerim'in bir ayeti bu olay ile ilgili indi. Nitekim Hz. Ali (ra) şöyle rivayet etti: "H z ni hasm ni-h tesam  fi rabbihim" ayeti, Bedir günü teke tek arpışanlar hakkında inmişti. Yani Hz. Hamza bin Abdulmuttalib, Hz. Ali bin Talib ve Hz. Ubeyde bin Haris, ve bunların karşısına çıkan Utbe bin Rabia, şeybe bin Rabia ve Velid bin Utbe. Bu m barezet (savaştan önceki teke tek arpışma) S nen ibni Davud'da, Hz. Ali'den şöyle beyan edilmiştir: Utbe bin Rabia ve onun ardında da oğlu ve kardeşi de çıktı ve kim karşımıza çıkacak diye bağırdı. Bunun  zerine Ensar'dan bir çok genç onlara karşılık verdiler. Utbe, siz de kimsiniz, dedi. Onlar, biz Ensar'danız dediler. Utbe dedi ki, bizim sizinle bir alakamız yok, biz sadece amcamızın oğulları ile savaşmak niyetindeyiz. Bunun  zerine Hz. Resul ullah (sav) buyurdu ki, ey Hamza! Kalk, ey Ali! Ayağa kalk ve ey Ubeyde bin Haris!  ne ık. Hz. Ali der ki, Peygamber Efendimizin (sav) sesini duyar duymaz Hz. Hamza, Utbe'ye doğru ilerledi. Ben, şeybe'ye doğru ilerledim. Ubeyde bin Haris de Velid ile karşı karşıya geldi ve her ikisi birbirlerini ağır bir şekilde yaraladılar. Sonra biz Velid'e yöneldik ve onu öldürdük, Ubeyde'yi savaş meydanından alıp geldik. Bedir'e yakın Safra adlı yerde vefat etti ve oraya defnedildi. Bir rivayete göre Hz. Ubeyde'nin bacağı kesilmişti ve kanlar akıyordu, sahabeler kendisini Hz. Resul ullah'ın yanına getirdiler. O zaman Hz. Ubeyde, Ya Resulallah! Ben şehid değil miyim, diye sordu. Peygamber Efendimiz, neden olmasın, sen şehidsin, buyurdu.

Bir rivayete göre Hz. Ubeyde bin Haris, Peygamber Efendimize (sav) getirildiği zaman, Hz. Resul ullah (sav) onun başını dizlerine koydu. O zaman Hz. Ubeyde şöyle dedi:

Eğer Abu Talip bu gün hayatta olsaydı, o zaman o sıkça dile getirdiği cümleyi ondan daha

ziyade benim hak ettiğimi bilecekti. Abu Talip şöyle derdi;

Bizim Muhammed'i (sav) size teslim edeceğimiz bir yalandır. Bu ancak onun etrafından dağılmak, çoluk çocuğumuzu bile ihmal etmek ve onlardan gafil olmak suretiyle mümkündür.

İşte onların duyguları bu şekildeydi. Şehit düştüğünde kendisi 63 yaşındaydı

Huzur-i Enver daha sonra şöyle dedi: Bu sahabelerden bahsettikten sonra şimdi ben, 19 kasımda vefat eden bizim Endonezyalı bir vakfe zindigi (hayatını İslam'a adanmış) hizmetçimiz, Cemaatin mübelliğinden bahsetmek istiyorum. Onun adı Suyuti Aziz Ahmed idi. İna lillahi ve inna ileyhi raciun. Allah-u Teala onun derecelerini yükseltsin ve Firdevs Cennetinde yüksek makam lütfetsin, geride kalanlara sabr-ı cemil versin, evlatlarının ve gelecek neslinin onun ayak izlerinden yürümesini nasip etsin. Amin.